

Saatin Akrebi Beni Kovalıyor

– Mavidüş · 15 Temmuz 2025

Zamanı çiğnedim bu gece. Dili paslı bir saat gibi döndüm kendi içimde. Sen gittin ya, Her şey gitmeye başladı. Işık gitti, renkler, kelimeler... Kendim bileYavaş yavaş terk ediyor beni.

Bir boşluk kaldı senden sonra,Ama adı boşluk değil. O, sesine benzeyen bir karanlık, adını andığımda odada yankılanan.

Zaman önce seni aldı,Sonra sana ait ne varsa: bir tebessüm, bir çay kokusu, bir gülüşün kenarına ilişmiş umut.

Saatin akrebi beni kovalıyor, kaçsam da dönüp dolaşıp o an'a çarpıyorum yine: Kapının kapanışı. Sesin yok, ama gidişin bağıyor hâlâ.

Söyle, zaman mıdır unutturan? Yoksa biz, unutmak için zamanı mı bahane ederiz?

Ben ne seni unutabildimNe zamanı susturabildim.

İkisi de içimde konuşup duruyor. Biri susmadıkça öteki gitmiyor.

Nidanur Demirci